

ПРЕС КЛИПИНГ

10. мај 2012.

НАСЛОВИ

Хиљаде тезгаре да преживе; (стр.2)

Штедети не значи и – стајати; (стр.3)

Синдикална организација Геолошког института Србије наставља штрајк; (стр.5)

Српска привреда у рецесији; (стр.6)

Странци спасавају наша радна места; (стр.7)

Мирно решење или штрајк; (стр.9)

Хиљаде тезгаре да преживе

Б. СТЈЕЉА

Преко 13.000 запослених одрађује два посла истовремено како би ојачало кућни буџет. Већина су физикалци, осталих 10 одсто. Додатни послови углавном у грађевини и пољопривреди

Просечна плата од 40.562 динара месечно свакако не гарантује добар живот, па се зато све више радника одлучује да потражи додатне изворе прихода. У Србији то, према последњим подацима Републичког завода за статистику, чини њих 13.078. Њима је, за разлику од чак 760.000 грађана који на бироу чекају своју прилику, пошло за руком да одрађују два посла истовремено.

Ипак, да није пресудно знање већ марљивост, доказују и подаци из Анкете о радној снази јер само 1.259 интелектуалаца има "тезге" и поред свог пуног радног времена. Остали углавном - физикалишу.

- Вишу школу има 644, средњу 485, док само основну школу има чак 6.951 запослени који уз свој редовни обавља и додатни посао - кажу у Заводу за статистику.

ДНЕВНИЦЕ НА ПОЉУ ДО 20 ЕВРАТЕЖАК физички рад у нашој земљи се углавном плаћа до 20 евра дневно. Оволико, у најбољем случају, могу да добију радници на градилиштима, они који утоварају цакове брашна, цемента, пшенице, раде у пољу на брању хмеља, малина...

Највише посла имају они који су спремни да се "ухвате" тешког терета. Тако до додатних дневница долази и 4.186 радника без осам разреда школе и још 830 оних који је никада нису ни уписали.

- Додатни послови у нашој земљи најчешће се проналазе у грађевини и пољопривреди, јер су ово делатности у којима се интензивно ради и непрестано је потребна радна снага. Самим тим, то показује да за оне који желе да раде ипак има посла - каже Небојша Атанацковић, председник Уније послодаваца Србије, али додаје и да је у тренутку када је чак четвртина радно способног становништва без икаквих прихода, у најмању руку "чудно" што су ове две делатности константно - дефицитарне.

У Унији кажу и да је у земљама са стопом незапослености испод десет одсто сасвим уобичајено да радници зарађују две плате истовремено. Додуше, углавном се за то, за разлику од Србије, одлуче стручњаци, и то они у области високих технологија, али и трговини, маркетингу, комуникацијама...

Синдикалци пак сматрају да није реч ни о чијој лењости већ о хронично лошој понуди послова. Уз то, кажу и у Савезу самосталних синдиката Србије, многи радници ни за свој редован посао не добијају плату, па већина неће да ризикује да и тешке послове обавља за мале дневнице.

Ипак, Вера Кондић, психолог рада из УГС "Независност", сматра да је прошло време када можемо да радимо један посао до краја живота:

- Данас сви који желе да живе пристојно од свог рада морају да се непрестано усавршавају и стичу нове вештине како би радили додатни посао и тиме повећали своје приходе. Што пре то схватимо, лакше ћемо се прилагодити модерном времену.

Према њеним речима, наш радник још није спреман за такве промене па често идеализује прошлост и сања радно време "од осам до три", као и добру плату од које ће моћи да прехрани породицу, лако отплати кредит, па и да му остане за летовање.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Stedeti-ne-znaci-i-stajati.sr.html>

Штедети не значи и – стајати

Кључ за излазак из кризе промена структуре потрошње – смањивање расхода у буџету на свим ставкама, осим на инвестиционој потрошњи

Светска привреда ушла је у четврту годину кризе, а економска памет широм света још није нашла решење за излазак из рецесије. Стручњаци су већ годинама подељени око тога да ли је рецепт за опоравак у штедњи или потрошњи, али је очигледно да мере које се примењују нису довољне да обезбеде стабилан привредни раст, па се из године у годину чују оцене како опоравка има, али су ризици и даље присутни.

Нобеловци Џозеф Штиглиц и Пол Кругман, на пример, решење виде у подстицању потрошње, наспрам званичника Међународног монетарног фонда који заговарају друге мере. И српски економисти су се током ове кризе поделили у два табора. Па је тако познато да су стручњаци окупљени око „Кварталног монитора”, публикације Економског факултета, заговорници политике штедње. У тој идеји их углавном подржавају аутори билтена „Макроекономске анализе и трендови”, али не баш сви. Истомишљеници политике штедње у Србији су и економисти либералне оријентације, док је најжешћи заговорник политике стимулисања потрошње Млађан Динкић, бивши министар економије. У томе га је подржавао и Горан Николић, сарадник Института за европске студије.

Михајло Црнобрња, професор на Факултету за економију, финансије и администрацију, каже да подржава ставове Штиглица и Кругмана, јер сматра да само инсистирање на штедњи може да делује рецесионо.

– Наравно, треба водити рачуна о томе колико новца се троши, али се истовремено мора направити заокрет када је о инвестицијама реч. Држава мора да повећа улагања у инфраструктуру, енергетику и подстицаје за малу привреду како би се подстакло запошљавање и привредни раст. Кључ је дакле, у промени структуре потрошње. Треба повећати инвестициону, а не личну потрошњу – објашњава и додаје да би после формирања владе волео да види такав ребаланс у коме се штеди на свим ставкама осим на капиталним издацима.

Србија је током кризе на инсистирање Млађана Динкића пробала рецепт стимулисања потрошње, па је тако становништво добило прилику да по нижој камати позајми новац код банака кроз субвенционисане кредите. Један од жестоких критичара тог начина подстицања потрошње био је Милојко Арсић, професор Економског факултета, који је истицао да за Србију

не важе иста правила као и за Америку или ЕУ, и да се на тај начин стимулише куповина увозне робе. И наш саговорник Михајло Црнобрња сматра да то решење није било баш најбоље, јер треба стимулисати инвестициону, а не било коју, односно личну потрошњу.

На питање могу ли у Србији тезу – да штедња продубљује рецесију – политичари да искористе као алиби и избегну неопходне резове, Црнобрња одговара:

– Сигурно да може и тако да се тумачи, али нема само једног доброг решења. Ниједно решење није идеално, али ако већ бирамо између два зла, онда треба да изаберемо мање – објашњава Црнобрња.

Економиста Милан Пејић, сарадник МАТ-а, у свом ауторском тексту написао је да „превише скромно прилагођавање може послати лош сигнал на тржишту капитала чији актери то могу протумачити као нарушавање фискалне одрживости земље”. Са друге стране и превише оштро прилагођавање може покренути рецесионе трендове, као што су смањење тражње и пад запослености, што би онда за резултат имало успоравање привредног раста или увођење привреде у рецесију.

– Између ова два екстрема треба тражити средње решење. Ако за то постоји фискални простор, увек је пожељније да прилагођавање буде постепено и да мере штедње не буду нагле и оштре – каже Пејић.

Међутим, ако је држава већ принуђена да се задужује по високим каматним стопама, то више није опција, па је хитно спровођење оштрих мера готово немогуће избећи, додаје. Србија је, каже, у баш таквој ситуацији, због тога је и он у случају наше земље за политику штедње.

– Бојим се да код нас не постоји фискални простор за стимулисање потрошње, јер у последњих неколико година минус у буџету није смањен. Дакле, тај посао нам тек предстоји. Земље које су то урадиле, сада, за разлику од нас могу да попусте мало фискалне стеге – оцењује.

А. Телесковић

Синдикална организација Геолошког института Србије наставља штрајк

Именован директор против кога се води кривични поступак

АУТОР: Г. ВЛАОВИЋ

Београд - Незадовољни одлуком Владе Србије да на место генералног директора Геолошког завода Србије постави досадашњег техничког директора Душана Подунавца, представници Синдикалне организације Геолошког института Србије обратили су се писмом премијеру Мирку Цветковићу протестујући против такве одлуке.

Синдикалци са којима смо разговарали (а који су тражили да их не именујемо јер су већ имали проблема у Институту због комуникације са медијима) наглашавају да је за њих неприхватљиво да Подунавац буде нови директор јер је „део досадашњег менаџмента који је на катастрофалан начин руководио институтом а против њега се води и кривични поступак због злоупотребе положаја пред Вишим судом у Београду“.

- Потпуно је нејасно како је Подунавац именован на функцију ако се зна да према одредбама важећег Закона о државним службеницима особа против које се води кривични поступак не може бити уписана у Централну кадровску евиденцију. Оно што нас посебно чуди је што је Подунавац постављен за генералног директора Геолошког завода Србије који још увек није формиран од постојећег Геолошког института Србије, како се наша кућа зове у овом тренутку. Ми штрајкујемо од 16. јануара са захтевом да се смени комплетан менаџмент. Технички директор, као део менаџмента који је Геолошки институт довео до ивице пропасти, има заиста незавидну биографију. Деведесетих је смењен са места директора фирме Геозавод ИМС, да би убрзо потом постао директор фирме Геозавод неметали, одакле и „вуче“ кривичну пријаву. Сад је ваљда именован за генералног директора националне геолошке куће „награђен“ за своја достигнућа - наглашавају у Синдикалној организацији ГИС.

Наши саговорници истичу да су формирањем Геолошког института Србије д.о.о. пре шест година уништене две фирме са традицијом, а створена је рупа без дна која је појела сав новац који је држава уложила у основна геолошка истраживања.

- Сви наши апели државним институцијама за помоћ да се очува геологија као наука опструирани су у самом корену. Две године је трајала борба за Закон о геолошким истраживањима, који је напослетку усвојен у новембру прошле године, али не као самосталан већ

као Закон о рударству и геолошким истраживањима. Тим истим законом предвиђено је формирање Геолошког завода Србије од постојећег Геолошког института, али је законски рок за то истекао у марту. Као што смо већ нагласили одлука о формирању завода још није донета, или нас нису о томе обавестили, али је дан после избора донето решење о именовању директора тог истог неформираног завода. При томе се нико од надлежних није потрудио да обавести наш Штрајкачки одбор, иако су нас све време убеђивали да ће и в.д. директора и технички директор бити смењени и да ће се министар Оливер Дулић лично заложити да за време свог мандата формира фирму којом ће се поносити и држава и запослени - истичу наши саговорници. Они поручују да ће наставити са штрајком све док Подунавац не буде био уклоњен из менаџмента а као свој први потез у даљој борби наводе да ће се обратити Родољубу Шабићу, поверенику за информације од јавног значаја.

Са друге стране, нови директор Подунавац за Данас истиче да против сваког може бити поднета кривична пријава али да то не значи да је та особа и починила неку кривицу.

- Кривица мора бити доказана. У мом случају то није тако и не постоји одлука о томе да сам ја радио било шта што је незаконито. Дакле, ја немам проблем са кривичним поступком који се води против мене а претпостављам да нема ни Влада Србије која ме је именovala на функцију. Када је реч о штрајкачима, знам да су протестовали против бившег в.д. директора а заиста не знам да ли протестују и против мене. Наиме, никада се нико од њих мени није обратио и приговорио ми да је незадовољан мојим радом или понашањем. Суштина њиховог штрајка је у томе што неки који су у њиховим редовима себе виде као претеденте на функцију генералног директора - закључује Подунавац.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/srpska_privreda_u_recesiji.4.html?news_id=239853

Институт за тржишна истраживања представио анализу економских кретања у земљи

Српска привреда у рецесији

АУТОР: А. М.

Београд - Током марта, практично сви економски показатељи, од индустријске производње и промета, до туризма и зарада, показали су раст, али то није последица нових наруџбина за производима из Србије, којих нема, већ врло слабих резултата у фебруару, који су дошли као последица хладног времена и престанка производње у Ју-ес-стилу и Петрохемији. У поређењу са истим месецом прошле године и сада је готово у свим аспектима забележен пад - рекао је јуче Саша Ђоговић, сарадник Института за тржишна истраживања, представљајући анализу текућих привредних кретања у земљи.

Према његовим речима, нова влада ће морати да обезбеди подршку Међународног монетарног фонда, који је замрзао аранжман са Србијом, при чему очекује да нам Фонд испостави „знатно

оштрије захтеве“ него прошлог пута, будући да је Влада у међувремену наставила да се додатно задужује, а да није спровела ниједну реформу.

- Извесно је да ће порез на додату вредност морати да скочи, а повећаће се и старосна граница за одлазак у пензију. Уз то ће и пензије вероватно бити замрзнуте, а можда и плате у јавном сектору, што ће бити праћено отпуштањима вишкова у државној администрацији. Мораће да дође и до смањења субвенција и то како за подржављена предузећа тако и за довођење инвеститора, а тако ослобођен новац ће моћи да се преусмери на подршку пољопривреди, енергетици и инфраструктури - тврди Ђоговић.

Упитан да предложи прве кораке које би нова влада требало да предузме, он је оценио да ће јој те кораке већ сугерисати ММФ, а са своје стране додао да би нови кабинет требало да буде компактнији и да има визију економског развоја земље. Ђоговић је критиковао досадашњи систем привлачења страних инвеститора преко субвенционисања радних места у њиховим фабрикама, оценивши да кад се субвенције смање и престану, ти улагачи могу да одлуче да просто оду из Србије, а да пословни амбијент уопште није побољшан.

Говорећи о актуелној економској ситуацији, овај аналитичар је нагласио да се држава налази у рецесији, пошто је у претходна два тромесечја забележен пад бруто домаћег производа, уз истовремено повећање незапослености.

- Оптимистично посматрано, Србија ће ову годину завршити са нултим растом БДП-а, а реалистичније са падом. Као што је Фискални савет већ рекао, очекује нас и раст јавног дуга, који ће достићи 55 до 60 одсто БДП-а, а могуће и више од тога - нагласио је Ђоговић, подсетивши да је „ курс динара пао чим је Србија добила жути картон од ММФ-а“.

Извоз пао, увоз стагнира

Према Ђоговићевим речима, Русија, Немачка, Италија и Кина су четири земље из којих је Србија увозила највише производа и одговорне су за чак 40,3 одсто нашег укупног увоза. При томе, највећи дефицит од 504 милиона долара имамо са Русијом, захваљујући огромном увозу енергената из те земље. Укупан извоз Србије у прва три месеца ове године био је 2,44 милијарде долара, што је приметно мање од 2,68 милијарди у првом кварталу 2011. (превасходно због пада динара), док је укупан увоз изнео 4,6 милијарди, односно пола процента мање него у истом периоду претходне године.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/stranci-spasavaju-nasa-radna-mesta>

Странци спасавају наша радна места

Без директних страних инвестиција, и то пре свега гринфилд, у Србији неће бити ни озбиљног развоја, ни раста запослености, ни стабилизације курса, општа је

оцена домаће стручне јавности и економске науке те је јасно шта ће бити најважнији задатак будуће владе.

Десет година приватизације је показало да ни најуспешније продате компаније нису повећале број запослених већ су га смањиле па је и то доказ да нам се без страних компанија не пише најбоље.

– Један од главних разлога за инвестирање у Србију је приступ великом тржишту од преко милијарду становника захваљујући међудржавним споразумима о слободној трговини које је Србија потписала, оценио је директор Канцеларије Привредне коморе Словеније у Србији Дмитар Половина.

Он је навео да Србија има споразуме о слободној трговини с Русијом, Белорусијом, Казахстаном, Турском, САД, ЕУ, ЦЕФТА и ЕФТА земљама, а осим тога, стратешким коридорима 10 (аутопут) и седам (Дунав), Србија повезује Западну Европу с Блиским истоком, објављено је у публикацији „Стране директне инвестиције у Србији 2001–2011”. Још једна од предности Србије за инвестиције, како је навео, је и повољан порески режим, а кључни проблеми Србије у привлачењу страних директних инвестиција су, посебно, судски систем, инфраструктура и бирократија.

Побољшање пословног амбијента подразумевало би и појачану борбу против корупције јер се ради о једном од највећих проблема у стварању добре и здраве тржишне привреде и у спровођењу добро уравнотежене економске политике која ће подстицати привредну активност и привлачити инвестиције.

– Влада Србије је у условима економске кризе своју политику у великој мери темељила на привлачењу страних директних инвестиција па је Србија у протеклом периоду успела да постане једна од најпривлачнијих земаља за инвеститоре у окружењу – оценио је министар економије и регионалног развоја Небојша Ђирић.

Он је навео да је у условима економске кризе, када људи масовно остају без посла, привлачење страних инвестиција једини начин да се нека радна места и отворе, објављено је у публикацији „Стране директне инвестиције у Србији,.. По његовим речима, добро је што је Влада још пре кризе заузела добар курс економске политике када су у питању директне стране инвестиције и њихово привлачење.

– Мислим на заједничко деловање у смеру стратешки битних инвестиција из три сектора – аутомобилског, ИЦТ, као и електронског, али и визије Србије као идеалне производне платформе за извозно оријентисане инвестиције – рекао је Ђирић.

За то је, по неговом мишљењу, најбољи пример „Фијат”, који ће сам подићи српски извоз 15 посто, упослити хиљаде домаћих радника директно, а вишеструко више као кооперанте и добављаче. На питање колики се прилив страних директних инвестиција очекује у овој години, Ђирић је рекао да бисмо понављањем резултата од прошле године, када су стране директне инвестиције износиле око две и по милијарде долара, могли бити задовољни.

– Мислим да с пројекцијама за ову годину треба бити још опрезнији, али већ сада могу да кажем да бисмо понављањем овог резултата могли бити презадовољни. Ово је далеко највише

инвестиција у поређењу са свим суседима, а у нивоу с једном Румунијом, земљом ЕУ, која је готово три пута већа од Србије – рекао је Ђирић.

Е. Дн.

У Војводини највише инвестиција

У Војводини тренутно послује око 230 страних компанија, које запошљавају више од 63.000 радника, показују подаци Покрајинског фонда за подршку инвестиција у Војводини (ВИП-фонд). По тим подацима, ови инвеститори су у Покрајину, кроз 307 инвестиционих пројеката, уложили 6,4 милијарди евра, што представља око 45 одсто свих инвестиција које у дошле у Србију од 2000. године наовамо. Највредније су биле инвестиције у војвођански пољопривредно-прехранбени сектор – више од две милијарде евра. Следи сектор финансија, с 1,3 милијардом инвестиција, затим грађевинска индустрија (825 милиона), енергетика и нафтна индустрија (515 милиона евра)

ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

Мирно решење или штрајк

Синдикат запослених у здравству и социјалној заштити Србије (СЗЗСЗС) заказао је за данас седницу републичког одбора на којој ће се размотрити досадашње протестне активности и одлучити о могућим даљим корацима. Како за Привредни преглед наводи секретар овог синдиката Јелена Говедарица, седница овог органа биће веома напета, а није извесно какву ће одлуку донети 42 позвана делегата из целе Србије. Додатну дозу неизвесности донела је службена одлука Агенције за мирно решавање радних спорова, коју је објавио председник Дејан Костић по официјелној дужн

ости, а упућена је овом синдикату и Министарству здравља. За миритеља је изабран Живко Кулић, али до јуче из ресорног министарства није стигла потврда о учествовању у почетку расправе заказане такође за данас, наводи Говедарица. Законски рок за налажење компромисног решења је 30 дана од дана отварања расправе, тако да се може десити да дође до завлачења или одуговлачења, процењују синдикалци. Иначе, влада велика нервоза и шаренило око наставка штрајкачких активности након првомајске летаргије. Драган Илић, председник гранског синдиката здравства и социјалне заштите Независност послао је јуче обавештење свим повереницима да најкасније до 11. маја, односно петка затраже став од колега из осталих синдиката да ли настављају штрајк или не, с обзиром да је почело мирење. Како сада ствари стоје, Независност и Синдикат лекара и фармацеута Војводине једини су се изјаснили за наставак штрајка уз поштовање минимума процеса рада, док је 4. маја Синдикат лекара и фармацеута који је први почео, замрзао штрајкачке активности. Из Независности инсистирају и даље на гарантованој цени рада и не пристају на варијабилу од плус или минус 10 одсто зараде према Владиној уредби о корективном коефицијенту, која би требало да почне да се примењује од 1. јула. Због све критичнијег стања материјалног положаја белих мантила, посебно немедицинског особља које зарађује у границама минималца, али и непоштовања колективног уговора, те кризе која се осећа у здравству, прошлог месеца је завладала

еписидемија протеста већих и мањих размера. Једносатни штрајк упозорења организован је 25. априла у преко 300 здравствених установа у режији СЗЗСЗ и два мања синдиката - Новог синдиката здравства и синдиката здравства Слога, а здравствени радници из АСНС-а су почели штрајк 3. маја. Синдикат медицинских сестара и техничара није донео одлуку о штрајку. Из Министарства здравља више пута је упозоравано да штрајкови и протести нису оправдани и да су, пре свега, политички мотивисани и поклапају се са изборном кампањом. @ЛЕГЕНДА: Како најављују из синдиката, биће ис